

Kopitarjev

GLAS

številka 9, november 2016
www.vodice.si

**Polka in
majolka** 4

**Intervju
župnijska
Karitas** 9

**Mednarodni
dan starejših** 13

**Ljubljanski
maraton** 16

**Franci
Kunstelj** 19

**Športna
tekmovanja** 22

Ena iz vsakdana

Facebook, Twitter, Snapchat, Instagram ... toliko enih družbenih omrežij, da jim mi, malce starejši, sploh ne sledimo več. Ne dohajamo, pa čeprav smo generacija, ki je v dokaj zgodnjem času doživela razsvetljenje tehnike. Pred nekaj dnevi sem se spet po dolgem času peljala z mestnim avtobusom, s trolo po domače. Ker ni bilo prostora na sedežih, sem stala in se držala z največjo močjo, da me ne bi »metalo« naokrog po avtobusu. V trenutkih mirne vožnje opazujem mladino. Nekateri nemo buljijo skozi okno s slušalkami v ušesih, nekateri zraven skoraj neopazno pozibavajo z glavo, očitno poslušajo glasbo. Pogledam še malo naokrog in niti eden mladi potnik ni bil brez mobilnega telefona v roki. Vsi so tipkali, tipkali in še enkrat tipkali. Najbolj v oči vpadljivo pa je bilo to, da so bili brez kakršnegakoli izraza na obrazu, nič, otopenost. Ko se je moja vožnja končala in sem se s prijateljico dobila v ljubljanskem lokalu na kavi, pa sem se spet počutila, kot bi sedela na avtobusu. Pet jih je sedelo za mizo in pili so sok in čaj. V tišini, le sem in tja se je zaslíhal kakšen pisk, kar je pomenilo, da je na telefon priletelo sporočilo. Vsake toliko časa so rekli kakšno besedo, le toliko, da so potrdili, da so še živi. No, pa sem to pripovedovala doma in so me kaj hitro okrcali, da nisem jaz prav nič boljša od teh mladih ljudi. Pa sem se res malo zamislila. Več kot devet ur na dan sem pred računalnikom, telefon je nujna bojna oprema, da delo lahko sploh opravljam. Ta mala presneta škatlica zvoni in piska včasih brez prestanka. A žal imam takšno delo, da moram biti z vsem na tekočem, kar se tiče dogajanja doma in po svetu, na mojem telefonu imam tri račune za elektronsko pošto, nimam delovnega časa, ampak nekje po osmi uri zvečer se vse skupaj malce umiri. Pa sem se odločila, da temu naredim konec. Samo en dan nisem bila dosegljiva z namenom, pa so se skoraj sesula vsa moja družbena omrežja, maili in podobno. Tako samoumevno je, da smo vedno in takoj vsem in vsakomur na voljo. Tudi ko se družimo s prijatelji, se dogovarjamo za kakšno aktivnost, obisk, praznovanje, imamo vsi takoj v rokah telefone in v koledarju preverjamo, ali smo prosti ali ne. Ja, to je odvisnost, ni več meje med moraš in želiš. Ta presneta majhna stvar nas je popolnoma zasvojila. Zaskrbljujoče pa postaja, da se mladi sploh ne pogovarjajo več, temveč si »tipkajo« po vseh možnih čudnih kanalih, ki jih je iz dneva v dan več.

Tudi to je eden izmed razlogov nove rubrike »Mlado pero« v Kopitarjevem glasu. Spodbuditi mlade k pisanju, razmišljanju, razpravljanju o življenju, željah, ciljih in potrebah. Pisati več, kot samo kratko sms sporočilo, pisati tako in toliko, da bo čutiti, da je še veliko pisane besede med mladimi. Z upanjem, da bo naša nova rubrika polna, vam želim prijeten december, da vas obišče in obdaruje sv. Miklavž, in če bo le mogoče tiste, ki jih imate radi pokličite ali obiščite, namesto da jim pošljete sms ali elektronsko pošto.

NATALIJA RUS
Odgovorna urednica

Uvodnik	2
Hišni imenik	3
Občinska uprava poroča	4
Intervju	9
Društveni utrip	13
Dogodki	21
Mlado pero	25
Jesen življenja	26
Obvestila	27

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva in pravne osebe v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1600 izvodih.

Odgovorna urednica: Natalija Rus

Uredniški odbor: Natalija Rus, Natalija Golob, Helena Čerin, Cveto Vrbovšek in Monika Kubelj

Lektor: Grega Rihtar

Fotografije: Tina Kosec in ostali

Oblikovanje: Rok Štupar

Prelom: Janez Hočevar

Tisk: Kubelj d. o. o.

Datum natisa: november 2016

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov: kopitar@vodice.si, telefon: 040 412 596

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na spletu: www.vodice.si

Sporočilo bralcem: Odgovorna urednica si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Zaradi različnih datumov izida bomo vaše prispevke objavili, kolikor hitro bo mogoče.

Občina Vodice

Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice
POSLOVNI PROSTOR
 Škofjeloška cesta 7
 1217 Vodice
 T: 01 833 26 10
 obcina@vodice.si

Uradne ure ponedeljek, torek in četrtek od 8. do 16. ure, sreda od 8. do 17. ure in petek od 8. do 15. ure

Občinska uprava:
 ponedeljek in petek od 10. do 12. ure, sreda od 10. do 12. ure in od 14. do 17. ure.

Sporočanje okvar na omrežju javne razsvetljave: vsak delovni dan med 8. in 16. uro.
 T: 01 833 26 15 ali 01 833 26 10, komunala@vodice.si.

Upravna enota

UE Ljubljana, Sektor za upravne notranje zadeve, Krajevni urad Vodice: T: 01 833 23 00.
 Uradne ure: torek od 8. do 12. ter od 13. do 15. ure.

Javno podjetje Komunala Vodice, d.o.o.

Poslovanje s strankami: T: 01 833 25 00, uradne ure v prostorih javnega podjetja (Dom krajanov, Utik 1), ob ponedeljkih in petkih med 9. in 12. uro, ob sredah med 9. in 12. ter 14. in 17. uro.

Dežurna terenska služba: GSM: 051 622 282.

Medobčinski inšpektorat

Uradne ure na sedežu inšpektorata, Mengeška cesta 9, Trzin, vsak ponedeljek in sredo med 9. in 11. uro; v prostorih Občine Vodice vsak ponedeljek med 9. in 11. uro.

Po predhodnem dogovoru na T: 01 564 47 20.

Osnovna šola Vodice

Ob šoli 2, 1217 Vodice
 T: 01 833 25 11 in 01 832 41 95
 E: projekt2.osljvo@guest.arnes.si

Vrtec Vodice

vodice@vrtec-vodice.si
 Poslovalni čas:
 Vrtec Škratek Svit Vodice: 5.45-17.00, enota Skaručna: 6.30-16.15 in enota Utik: 6.30-16.30., enota Zapoge: 7.00-16.00

Knjižnica Vodice

Škofjeloška 7, 1217 Vodice
 T: 01 308 52 30, E: vodice@mklj.si
 Delovni čas:
 PON: 12.30-19.00
 TOR: 12.30-19.00
 SRE: 12.30-19.00
 PET: 12.30-19.00
 ČETRTEK in SOBOTA: ZAPRTO

Začasni zbirni center za ločeno zbiranje odpadkov

Lokacija: pri čistilni napravi Vodice (dostop s Kamniške ceste ali ceste Vodice-Bukovica);
 Uradne ure: vsako delovno soboto od 9. do 12. ure – vse leto; vsako delovno sredo od 17. do 19. ure – maj, junij, julij, avgust in september.

ENSJET – brezplačno energetsko svetovanje za občane

Lokacija: občinska sejna soba nad pošto v Vodichah. Naročanje strank vsak delovni dan med 8. in 15. uro na T: 01 833 26 10 (sprejemna pisarna Občine Vodice).
 Uradne ure: po dogovoru s svetovalcem.

Pošta Vodice

Delovni čas: od ponedeljka do petka od 8. do 11.30 in od 14.30. do 18. ure. Ob sobotah odprto od 8. do 11. ure. T: 01 834 51 70.

Zemeljski plin - Petrol d.d.

Informacijska pisarna Vodice: uradne ure v prostorih občinske seje sobe nad pošto v Vodichah, vsako sredo med 18.30 in 19.30 (vodja informacijske pisarne Boštjan Zupančič). T: 01 471 44 90, GSM: 041 577 813.

Zavod za gozdove Slovenije

Območna enota Ljubljana, Krajevna enota Ljubljana, Revir Vodice: uradne ure v prostorih občinske seje sobe nad pošto v Vodichah vsak četrtek med 7. in 9. uro (revirna gozdarka Nina Iveta), GSM: 041 657 224.

Kmetijska svetovalna služba

Uradne ure kmetijske svetovalke za področje občine Vodice, Mojca Lovšin so vsak ponedeljek, sredo in petek od 8. do 10. ure v prostorih kmetijske svetovalne službe v KZ Medvode (Cesta ob Sori 11); v prostorih Občine Vodice, ali na terenu, pa le po predhodnem dogovoru in po presoji nujnosti zadeve.
 TEL.: 01 361 82 86, GSM: 041 310 180
 e- naslov: mojca.lovsin@lj.kgz.si.

Elektro Ljubljana, d.d.

Sporočanje okvar na omrežju: T: 01 230 40 02
 Informacijska pisarna DE Ljubljana okolica Podrečje 48, Domžale, T: 01 230 47 00
 Delovni čas informacijske pisarne: pon. in pet. med 8. in 12. uro, sre. med 12. in 16. uro.
 Nadzorništvo Kamnik
 Ulica Kamniško-zasavskega odreda 6a, Kamnik. T: 01 230 47 60
 Prijava na brezplačno storitev obveščanja o načrtovanih izklopih na distribucijskem omrežju: <https://www.elektro-ljubljana.si/1/O-omrezju/Obvestila-o-izklopih/> Obvescanje-o-izklopih.aspx

Telekom Slovenije

Prijava napak in tehnična pomoč, T: 080 10 00.

Dimnikarska služba

Dimnikarstvo Uroš Verač s.p., GSM: 041 529 563

Lekarna

Lekarna Komenda, podružnica Vodice
 Delovni čas: ob ponedeljkih in sredah od 12. do 19. ure, torek, četrtek in petek od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure. Sobota zaprto. T: 01 832 43 20.

Patronažna služba

Višji medicinski sestri Majdo Podgoršek in Marijo Čuk dobite vsak delavnik med 7. in 9. uro v zdravstvenem domu. T: 01 833 22 36.

Pomoč na domu

Izvajalec storitve pomoč in nega na domu na področju občine Vodice je Comett, Zavod za pomoč in nego na domu. Uradne ure za občane občine Vodice glede pomoči in nege na domu so v pisarni zavoda v Domžalah, na Ljubljanski cesti 36, 1230 Domžale, ob ponedeljkih in petkih med 8. in 15. uro ter v sredo med 8. in 13. uro. Več informacij lahko dobite tudi po telefonu na številki 01 721 10 21, 031 740 466 ali preko elektronske pošte zavod.campa@comett.si.

Splošna ambulanta

Dr. Dragan Grujičić, T: 01 832 40 88
 Sprejemni čas: PON: 13.00-17.30
 TOR: 7.00-11.30
 SRE: 13.00-17.30
 ČET: 7.00-11.30
 PET: 7.00-11.30

Zobozdravstvena ordinacija

Leopoldina Kranjec dr. dent. med., T: 01 832 42 93
 Delovni čas: PON: 12.00-18.00
 TOR: 7.00-13.00
 SRE: 12.00-17.30
 ČET: 7.00-13.00
 PET: 7.00-11.30

Barbara Ražen s.p., dr. dent. med. T: 01 832 35 44
 Delovni čas: PON: 13.00-19.00
 TOR: 8.00-13.00
 SRE: 12.30-18.30
 ČET: 8.00-13.00
 PET: 7.00-12.00

Zavetišče za živali

Zavetišče Meli Trebnje, Repče 10, 8210 Trebnje; vodja Dušan Hajdinjak, GSM 031 331 336.

Pogrebnik Dvorje, d. o. o.

Dvorje 13, 4207 Cerklje na Gorenjskem.
 Dežurna oseba podjetja je dosegljiva 24h na dan na telefonu 04 252 14 24, na mobilnih številkah 041 624 685 ali 070 443 902 ter prek elektronske pošte pogrebnik@siol.net.

18. redna seja Občinskega sveta Občine Vodice

 NATALIJA RUS

Na redni Občinski seji dne 6. septembra 2016 so občinski svetniki in svetnice sprejeli in se seznanili z nekaterimi poročili in informacijami.

Župan je v počastitev spomina na častnega občana Občine Vodice navzoče nagovoril v slovo Samu Hubadu, sledila je minuta molka. Svetnike in svetnice je seznanil s Sklepom o ravnanju v primeru smrti funkcionarjev in častnih občanov Občine Vodice, predstavil je aktivnosti oziroma konkretna ravnanja Občine Vodice v primeru slovesa in časti častnemu občanu. V imenu občine je bil soprog ga. Dani Hubad posredovan žalni telegram in obvestilo, da bo na seji OS prva točka posvečena spominu na pokojnika. Na spletni strani občine je bila objavljena osmrtnica s povabilom k vpisu v žalno knjigo. V predverju dvorane Kulturnega doma je bila odprta žalna knjiga s kratkim življenjepisom, sliko pokojnega in možnostjo zapisa in podpisa, poleg nje je bil cvetlični aranžma. Na občinski zgradbi je bila na dan pogreba (5. 9. 2016) izobešena žalna zastava. Župan se je v ponedeljek, 5. septembra 2016, udeležil pogreba na ljubljanskih Žalah in izročil žalni aranžma v imenu Občine Vodice.

Občinski svet Občine Vodice se je seznanil tudi s končnim poročilom o opravljenem »**Nadzoru varnosti in zanesljivosti informacijske tehnologije v Občini Vodice**«. Predstavil ga je član nadzornega odbora Tomaž Merše in glede varnosti podal pozitivno mnenje. Svetniki in svetnice so se seznanili

tudi s poročilom o opravljenem nadzoru Pregleda namenskosti in smotrnosti porabe sredstev občinskega proračuna pri povračilu stroškov zaposlenim. Poročilo je podala predsednica nadzornega odbora **Mateja Guibanec**. Nadzorni odbor je po pregledu podal pozitivno mnenje.

V nadaljevanju seje se je OS seznanil z informacijo o državnih pomočeh na podlagi Odloka o komunalnem prispevku v občini Vodice in pripravil ustrezne rešitve k odloku ali pravilniku, skladno z mnenjem odbora in razpravo. Uvodno obrazložitev je podala **Tatjana Resman**, ki je pojasnila, da je Občina Vodice je v septembru 2014 sprejela Odlok o komunalnem prispevku, ki predstavlja pravno podlago za odmero komunalnega prispevka. V 19. členu odloka so navedena določila glede možnih oprostitev plačila komunalnega prispevka, med katerimi je tudi določilo, ki omogoča oprostitev dela komunalnega prispevka v primeru gradnje nestanovanjskih kmetijskih stavb, ki se gradijo za izvajanje kmetijske dejavnosti in se gradijo za potrebe kmetij, ki so vpisane v register kmetijskih gospodarstev. Ker se ta ukrep nanaša na določene vrste objektov oziroma velja le za določene subjekte, to določilo vsebuje elemente državne pomoči, za kar bi morala občina izvesti predhodno presojo in postopek priglasitve pomoči pri pristojnem ministrstvu ter preveriti, ali tovrsten način financiranja oziroma sprememba financiranja predstavlja državno pomoč. Dilema v zvezi z navedenim določilom se je vzpostavila pri izvedbi notranje revizije pri pregledu na področju komunalnega pri-

spevka. Občinska uprava je na podlagi izpostavljenih dileme pridobila še dodatna pojasnila z ministrstev za kmetijstvo in za finance.

V razpravi je Anton Kosec poudaril, da so Vodice kmetijska občina, kmetijstvo pa pripomore tudi k turističnemu razvoju. Za pospeševanje kmetijstva Občina Vodice namenja sredstva, eden od načinov namenjanja sredstev so tudi delne oprostitev investitorjem, ki gradijo kmetijske stavbe – preneseno v odlok. Meni, da se predpis praktično ne izvršuje, ker je zaradi finančne krize investicij precej manj, tako je tudi v kmetijstvu. Ta subvencija spodbuja investicije, medtem ko je bilo zaračunavanje komunalnega prispevka blagodejno za proračun v tistih primerih, ko je šlo za novogradnjo drugih stavb na mestu poprej odstranjenih kmetijskih stavb. **Jože Podgoršek** je mnenje Kosca v celoti podprl. Opozoril pa je še na primer, ko vpisani v register kmetijskih gospodarstev dobivajo subvencije, a ne kmetujejo.

Tudi Anton Kokalj se je strinjal s svetniškima kolegoma, opozoril pa je še, da je pri pripravi zapisnika potrebno biti pozoren, ker gre tudi za sanacijo obstoječih objektov.

Svetniki in svetnice so bili seznanjeni tudi z **dopolnjenim osnutkom Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu za razširitev ureditvenega območja ŠS14/6-1 (Torovo) in ocenjujejo, da je primeren za posredovanje v 15-dnevno javno razgrnitev. Občinski svet se je strinjal, da se občinsko priznanje Plaketa Obči-**

ne Vodice podeli Mestni knjižnici Ljubljana za odlično sodelovanje z Občino Vodice in vodenje enote Knjižnice Vodice, ki spodbuja dostop do bralnih, kulturnih in umetniških vsebin vsem generacijam občanov.

Občinski svet Občine Vodice se je seznanil s poročilom odgovorne urednice Kopitarjevega glasa za leto 2015.

Uvodno obrazložitev je podala Natalija Rus. Poročala je o poteku dela v letu 2015 in sedanjem delu, o načrtih v prihodnje in novostih. Pohvalila je delo uredniškega odbora in izrazila

pohvalo glede nove tiskarne in dobrega sodelovanja z oblikovalcem.

V Razpravi je Jože Podgoršek opozoril na neljubo napako povzetka seje. Anton Kosec je menil, da je Kopitarjev glas dober časopis, pohvalil je delo uredniškega odbora in dodal, da glasilo zadošča normam odloka javnega občinskega glasila Kopitarjev glas. Podprl je mnenje Jožeta Podgorška, da je točnost in resničnost zapisanega o delu Občinskega sveta nujna. **Anton Kokalj** se strinja, da bi morali biti zapisi razprav Občinskega sveta korektni in navedbe točni. Meni, da so seje zgolj kratko povzete in z vsebinskega vidika napisane neprofesionalno.

Meni, da bi bolj objektivno poročanje zagotovili tudi z vključitvijo mnenj in kritik opozicije znotraj časopisa.

Margareta Barle je mnenja, da je Kopitarjev glas dobro glasilo, zato je urednici in njenim sodelavcem podala zahvalo za dobro delo. Predlagala je, da se v Kopitarjevem glasu vključijo prometne informacije, konkretno je predlagala, da se objavlja, kje potekajo dela na cesti, z namenom, da se udeleženci v prometu izognejo delu, kjer so zapore.

Seja je povzeta po potrjenem zapisniku. Podrobno si lahko preberete na naslovu www.vodice.si

150 let od rojstva Mateja Hubada

 RADO ČUK

V zadnjem času je bilo v medjih ime Mateja Hubada večkrat slišano, in sicer v povezavi s prvim državnim tekmovanjem slovenskih zborovodij, ki so ga poimenovali po našem slavnem sokrajanu Mateju Hubadu. Tekmovanje je organiziral JSKD, skupaj s Slovensko filharmonijo in Akademijo za glasbo v začetku novembra. Ime Mateja Hubada pa je bilo pred dobrim desetletjem tesno povezano tudi z 'občinsko' glasbeno šolo, ki sicer ne deluje več, ustanovitelji pa so ji dali ime prav po tem sijajnem glasbeniku, tudi očetu slavnega in letos umrlega dirigenta in tudi vodiškega častnega občana Sama Hubada.

Da bi tako eminenten jubilej, kot je 150. obletnica rojstva, ne šel pov-

sem neopazno mimo nas, sem v Biografskem leksikonu, za katerega je besedilo pripravil Stanko Premrl, in v Kroniki, časopisu za slovensko krajevno zgodovino, za katero je pisal Cvetko Budkovič, poiskal najpomembnejše podatke, ki bodo zanimivi morda tudi bralcem občinskega glasila.

Zborovodja, glasbeni pedagog, harmonizator ljudskih pesmi, prvi ravnatelj konservatorija v Ljubljani, Matej Hubad, je bil rojen 28. avgusta 1866 v vasi Povodje pri Skaručni pod Šmarno goro.

Oče Valentin (Balant) je bil orjak, veseljak, dober pevec, mati Marija, rojena Ušavec je bila doma s posestva pri Raku v sedanjih Kosezah, a je umrla, ko je imel Matej leto in pol. V družini je bilo devet otrok, od teh pet fantov. Najstarejši je postal profesor,

pozneje tudi dvorni svetnik in deželni šolski nadzornik. Prva učiteljica petja mu je bila sestra Marijana, pozneje gostilničarka pri Sokolu v Ljubljani. Doma pri preji mu je pela ljudske in nabožne pesmi, ki jih je takoj povzel za njo. Ko je imel sedem let, so ga vpisali v prvi razred osnovne šole na Skaručni. Poučeval ga je Matevž Bohinc, organist in pomožni vaški učitelj; včasih ga je v svojem stanovanju pri starem špinetu učil cerkvene pesmi. Pel je sopran, sprva na pamet, nato tudi po notah. Veliko so peli in igrali tudi pri sosеду, mlinarju Čižmanu. Matej je imel močan glas, ki se mu je po mutaciji razvil v bariton.

Ljudsko šolo je nadaljeval v Ljubljani. Gimnazijo na Ptuju in v Ljubljani. Po zaključeni maturi je vstopil na graško vseučilišče in poslušal en semester na pravni fakulteti, hkrati je odslužil enoletno prostovoljno vojaško služ-

bo. Nato je odšel na dunajski konservatorij ter štiri leta študiral glasbo: harmonijo in kontrapunkt pri Brucknerju, orgle pri Vocknerju, klavir pri Ludwigu, solopetje kot glavni predmet pri Forsténu. Zaradi povabila Glasbene Matice v Ljubljani je za nekaj let (1891 do 1896) študij prekinil in sprejel pri Glasbeni Matici mesto učitelja za klavir, petje, glasbeno teorijo, harmonijo, kontrapunkt, glasbeno zgodovino itd., hkrati tudi mesto pevovodje pevskega zbora Glasbene Matice in vodje društvenih koncertov in umetniško vodstvo glasbene šole. Tu je dosegal lepe šolske in koncertne uspehe. Leta 1896 si je pri Glasbeni Matici izprosil dopust za dve leti za nadaljevanje glasbenega študija, ki ga je z odličnim uspehom končal 1898 na Dunaju. Kar mu je še ostalo študijskega dopusta, pa ga je porabil za potovanje, da prouči glasbene razmere v gledališčih, konservatorijih in glasbenih šolah, za študij glasbenega slovstva in glasbenih knjižnic v Pragi, Monakovem (München), Dresdenu, Leipzigu, Berlinu, Varšavi, Krakovu itd. Jeseni 1898 se je vrnil zopet h Glasbeni Matici v Ljubljano. Zavod je pod njegovim vodstvom hitro napredoval in se razvil iz nižje v dobro srednjo glasbeno šolo. Leta 1917, po Gerbičevi smrti, je Hubad postal ravnatelj šole Glasbene Matice. Leta 1919 se je največ po njegovem prizadevanju pri Glasbeni Matici odprl konservatorij za glasbo in igralsko umetnost. Od takrat je bil Hubad ravnatelj matičnega konservatorija.

Kot učitelj solopetja je vzgojil več priznanih slovenskih koncertnih in opernih pevcev in pevk: Miro Dev-Costaperaria, Pavlo Lovšetovo, Irmo Polakovo, Marico Peršlovo, Reziko Thalerjevo, Josipa Rijavca, Leopolda Kovača, Ivana Levarja, Julija Betetta, Josipa Križaja in druge.

Kot koncertni vodja Glasbene Matice je celih 21 let vodil vse matične koncerte s pevskim zborom, ki ga je dvignil v enega najboljših zborov v Jugoslaviji. Gojil je slovensko umetno in narodno pesem in izvajal tudi velika svetovna dela: Gallusove velike a capella zборе, Dvořakove oratorije: Stabat Mater, Mrtvaški ženin, Sv. Ludmila in Te Deum, Beethovnovi Missa solemnis, P. Hartmanovega Sv. Frančiška, Perosijev Il Natale, Bossijev Canticum canticorum, Haydnovo

Stvarjenje, Brucknerjev Te Deum, Verdijev in Mozartov Requiem itd. Med slovenskimi večjimi deli so: Sattnerjev oratorij Vnebovzetje M. D., Jefejevo prisego, Soči, Oljki itd. Z matičnim pevskim zborom je koncertiral tudi na Dunaju (1896 pri dveh znamenitih zahvalnih koncertih po potresu), v Trstu, Opatiji, na Sušaku, v Zagrebu, spomladi 1928 z velikim uspehom po Češkoslovaški in na Dunaju.

Z vzornimi matičnimi koncertnimi prireditvami je zelo vplival na dober razvoj petja tudi pri drugih naših pevskih društvih in na splošen slovenski pevski in glasbeni napredek. Pri Glasbeni Matici je bil glavni urednik dotodanjih glasbenih društvenih izdaj (zborov in drugih skladb). 1900 so izšle v XXXI. zvezku matičnih izdaj od Hubada prirejene in izvrstno harmonizirane slovenske duhovne pesmi iz 16. in 17. stol. (7 pesmi) in šest slovenskih narodnih.

Poleg delovanja pri Glasbeni Matici je Hubad večkrat sodeloval s slovenskim gledališčem v Ljubljani. Od 1923–27 je bil direktor slovenske opere. Za zasluge na glasbenem in splošnem kulturnem polju ga je leta 1919 Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti imenovala za častnega člana, za častnega člana so ga izvolila tudi razna naša pevska društva, z najvišjim državnim priznanjem pa ga je odlikoval tudi kralj. Umrl je 2. maja 1937.

Želite prejeti e-račun za storitve snage?

NINA SANKOVIČ
SNAGA, D. O. O.

Za storitve Snage namesto tiskanega računa lahko prejmete e-račun. V obliki pdf-datoteke ga dobite na svoj elektronski naslov ali v predal svoje spletne banke.

Kako nastavite e-račun?

Zelo preprosto. Prejemanje e-računa uredite z elektronskim obrazcem, ki je objavljen na spletnih straneh www.snaga.si in www.mojiodpadki.si v rubriki Naročanje in obrazci oziroma Naročila. Če pri nastavitvi

potrebujete pomoč, lahko pišete ali pokličete v Snagin center za podporo in pomoč uporabnikom (t: 01 477 96 00, e-naslov: snagalj@snaga.si), kjer vam bodo z veseljem priskočili na pomoč.

Prednosti e-računa:

E-račun, ki ga prejmete na svoj e-naslov (e-mail), prinaša številne prednosti.

1. Hitro: e-račun v svoj elektronski poštni nabiralnik prejmete prej kot tiskanega.
2. Pregledno: večja preglednost in nadzor nad prejetimi računi.

3. Enostavno: prihranek časa in nižji stroški zaradi optimizacije procesa pri spremljanju e-računov in pripravi plačil.

4. Prijazno do okolja: z e-računi zmanjšujemo porabo papirja.

Na spletnem mestu Snage www.mojiodpadki.si lahko uredite še številne druge stvari: preverite in natisnete urnik praznjenja zabojnikov, naročite večji/dodatni zabojnik, uredite brezplačen SMS-opomnik, sporočite različne spremembe itd.

Obvestilo lokalnim glasbenikom o možnosti pristopa k oddaji Polka in majolka

Obvestilo lokalnim glasbenikom o možnosti pristopa k oddaji Polka in majolka

Vodiške glasbenike obveščamo o možnosti pristopa k zabavno-glasbeni oddaji Polka in majolka.

Oddaja je posvečena slovenski kulturi, turizmu in zabavi. V gostujočem kraju televizijska ekipa priredi veselico z več kot 15 nastopajočimi ansambli ter posname tri TV-oddaje v dolžini 60 minut.

Občina Vodice namerava projekt pod-

preti in na ta način omogočiti lokalnim izvajalcem, zborom, ansamblom, skupinam in drugim glasbenikom nastop na snemani prireditvi ter prispevati k edinstveni promociji vašega dela.

Pristopijo lahko vsi glasbeniki, ki jih sodelovanje zanima. Poudarek je na promociji tako mladih kot že uveljavljenih glasbenikov in društev iz domačega kraja. V oddajo je povabljen tudi domača folklorna skupina. V primeru, da vas sodelovanje v od-

daji zanima, nam do ponedeljka, **2. januarja 2017**, posredujte kratko predstavitev s kontaktnimi podatki na e-poštni naslov: **protokol@vodi-ce.si**. Na podlagi prejetih informacij bomo v mesecu januarju pripravili informativni sestanek, kjer boste obveščeni o podrobnostih.

Izvedba prireditve ter snemanje oddaje je predvideno v nedeljo, 22. januarja 2017.

Župan občine Vodice je pozdravil vojaške obveznike letnika 1998

KAJA ZUPANEK
OU VODICE

V petek, 21. oktobra 2016, je v prostorih Vojašnice Edvarda Peperka v Ljubljani potekala seznanitev z dolžnostmi in pravicami vojaških obveznikov letnika 1998 z območja občin Vodice, Medvode, Grosuplje in Dol pri Ljubljani.

Predstavljena jim je bila možnost prostovoljnega služenja vojaškega roka, sodelovanje v pogodbeni rezervi in zaposlitev v Slovenski vojski.

Župan občine Vodice, Aco Franc Šuštar, se je v imenu županov vseh štirih občin zahvalil za vabilo in pozdravil predstavnike Ministrstva za obrambo, vojake in častnike ter vse vojaške obveznike letnika 1998. Iz

naše občine jih prihaja 32. Ob seznanitvi z dolžnostmi in pravicami se je vojaškim obveznikom zahvalil za udeležbo ter jim vnaprej čestital za njihovo odločitev o morebitnem pro-

stovoljnem ali poklicnem služenju Slovenski vojski.

Po predstavitvi so si obiskovalci lahko ogledali razstavljeno orožje in vojaško opremo.

Program Kolesarčki tudi v Osnovni šoli Vodice

KAJA ZUPANEK
OU VODICE

Občina Vodice in Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu sta podprla program Kolesarčki, ki so ga 27. oktobra 2016 uspešno izvedli za otroke Osnovne šole Vodice.

Namen programa je na zabaven, a poučen način otrokom predstaviti pravilno vedenje v prometnem okolju. V teoretičnem delu so sprva spoznali pomen varnostne čelade, pravilnega prečkanja cestišča, osnovnih prometnih znakov, semaforja in križišč, nato pa se praktično preizkusili pri vožnji na poligonu.

Na poligonu so otroci navdušeno uporabili novo pridobljena znanja.

25 let župnijske KARITAS

»Naše zadovoljstvo in poslanstvo našega dela so zadovoljni in hvaležni ljudje, ki jim pomagamo in smo jim na razpolago.«

 GORAZD DOMINKO
TINA KOSEC

Marija Banko: »POMAGATI POMOČI POTREBNIM JE POSLANSTVO in JE BLAGOSLOV!«

Zdravje je največji božji dar, tudi streha in topel obrok, a jih vse prevečkrat jemljemo za samoumevne, visijo na nitki in strga jo lahko malenkost, pri čemer tudi najmočnejši v hipu lahko postanejo nemočni. Takrat je njihov zaščitnik upanje, ljubezen do sočloveka pa rešitev. »Opažamo, da je družin, ki pridejo v stisko, zaradi gospodarske krize, več kot nekoč, oziroma so njihove stiske večje,« pravi Marija Banko, tajnica Župnijske Karitas Vodice, ki jo prostovoljno delo vseskozi nagrajuje z dušnim mirom. Petindvajset let v službi človeškega dostojanstva, torej delovanja Župnijske karitas Vodice, pa ni nekaj samoumevnega, še pravi. »Človek je v objemu dobrote, če je obkrožen z ljudmi, ki so mu naklonjeni, ki ga razumejo, ki so pripravljeni pomagati,

ki zmorejo odpustiti, ki dajejo sebe in potrebne materialne in druge darove za večji blagor bližnjega!«

Začetek dela Župnijske karitas Vodice sega res v sam začetek organiziranega karitativnega dela v Sloveniji, mar ne?

Leto 1991 je leto, ko smo Slovenci dobili svojo prvo državo, je pa tudi leto, ko so Slovenijo preplavili begunci iz Hrvaške ter Bosne in Hercegovine. Že v oktobru 1991 so v Vodichah organizirali prvo akcijo zbiranja oblek, higienskih pripomočkov, hrane, poljskih pridelkov ... za begunce, se razume. Že v novembru istega leta so tako akcijo ponovili. Večja družina beguncev je bila tudi sprejeta in nastanjena na Skaručni pri družini Pepce Podgoršek. Takratna splošna situacija in razmere v Sloveniji pa so narekovale potrebo po organiziranem delu in 4. novembra leta 1991 se je na prvem sestanku zbralo 14 župljanov in župnik Peter Hočevar, kjer so bili postavljeni temelji organiziranega dela. Potrebno izobraževanje prostovoljk

sta organizirali Slovenska in Škofijska karitas. Prvi tečaj Nege bolnika na domu se je izvajal kar v hiši Staretovih v Vodichah.

In koliko članov Župnijska karitas Vodice šteje danes?

Dvajset rednih sodelavcev, prostovoljke pa smo iz vseh delov občine, tako da vsaka v svojem okolju prepoznava stiske ljudi. Srečujemo se enkrat mesečno, po potrebi tudi večkrat. Ob obilici administrativnega, pa tudi fizičnega dela si glede na sposobnosti in znanja razdelimo delo in naloge. Redne prejemnike naše Karitas poznamo po imenih in priimkih. Veliko jim pomeni že to, da jih nagovorimo kot prijatelje. V program našega dela so vključene družine, posamezniki, otroci, starejši, bolniki in invalidne osebe.

Kaj so ljudje potrebovali včasih in kaj danes?

Oblike stisk se skozi leta delovanja niso veliko spremenile. Spremenil pa se je pristop k reševanju stisk. Na

»Z leti dela kot prostovoljka sem se utrdila in ozavestila, da vsakemu pomagam, kolikor so moje sposobnosti, pa tudi zmožnosti Župnijske karitas Vodice, a vseeno naša srca niso kamnita.«

ravni države so organizirane službe, ki so prve pristojne za njihovo reševanje. Velikega pomena pa je tudi, da imamo svojo občino, ki pozna svoj okoliš in je bolj sočutna do občanov v stiski. Če navedem samo en primer reševanja stiske iz prvih let delovanja Župnijske Karitas, ko tudi samostojne občine še nismo imeli. Starejši osebi, ki je živela sama, brez sorodnikov, so ministranti vsak dan prinašali kosilo iz šole. Danes je vsem starejšim in osebam, ki to potrebujejo, preko občine organizirana dostava kosila na dom. S tem želim poudariti, da Karitas pristopi, ko so izčrpani drugi viri pomoči in se prosilci obrnejo na nas, velikokrat pa pristopimo do teh oseb prostovoljke same.

Se je stiska ljudi poglobila? Je pomoči potrebnih več kot nekoč?

Opažamo, da je družin, ki pridejo v stisko, zaradi gospodarske krize več kot nekoč oziroma so njihove stiske večje. Več je potreb po pomoči pri plačilu gospodinjstkih položnic, vrtca

in dodatnega zdravstvenega zavarovanja. Pomoči so potrebne tudi mlade družine, ki si ustvarjajo dom, pa ostane eden ali celo oba starša brez službe.

Kdo vse potrebuje pomoč v občini Vodice?

Pomoč potrebujejo družine, kjer sta eden ali celo oba starša izgubila službo, zaradi bolezni v družini trenutno

ne zmorejo plačila vseh mesečnih obveznosti, posamezniki, ki so prejemniki denarne socialne pomoči in ne zmorejo poravnati vseh obveznosti. Po naših zmožnostih in poznavanju razmer smo lani pomagali 51 družinam, 31 posameznikom, 10 osebam s posebnimi potrebami, 52 otrokom nudili pomoč pri nakupu šolskih potrebščin, plačilu šolskih položnic, udeležbi na taboru v času počitnic.

A poznamo več vrst stisk, nekateri potrebujejo le pogovor, bližino, kajne?

Razumljivo je, da ljudje najbolj potrebujejo finančno pomoč in pomoč v hrani, ker to potrebujejo za preživetje. Vendar smo ljudje socialna bitja, ki potrebujemo tudi pogovor, velikokrat le, da nas nekdo poslušaja. Zaradi tempa, v katerem živi naša družba, opažamo tudi vse več osamljenosti in potrebe po pogovoru ali zgolj potrebo po poslušanju. Osamljenost zaznavamo predvsem pri starejših ljudeh, ki živijo sami, ali pa so drugi družinski člani po službah in šolah. Starejše osebe nad 80 let prostovoljke obi-

Prostovoljno delo nam prinaša zadovoljstvo in notranji mir!

»Župnijsko karitas Vodice sestavlja 20 rednih sodelavcev, prostovoljke pa smo iz vseh delov občine, tako da vsaka v svojem okolju prepoznava stiske ljudi. Srečujemo se enkrat mesečno, po potrebi tudi večkrat.«

ščemo dvakrat v letu, nekatere tudi večkrat. Teh obiskov je bilo lani 347, v domovih za starejše pa 36. Zelo je pomembno, da ljudem damo vedeti oziroma nam zaupajo, da ohranjamo zase vse zgodbe in stiske, ki jih slišimo. Ti pogovori niso vedno lahki.

Je včasih po težkih zgodbah težko zaspati?

Z leti dela kot prostovoljka sem se utrdila in ozavestila, da vsakemu pomagam, kolikor so moje sposobnosti, pa tudi zmožnosti Župnijske karitas Vodice. Če že moram izbrati težke situacije, so to vsekakor bolezni v družini, kjer se družine znajdejo v hudih preizkušnjah in čustvenih pretresih. Če so pri tem udeleženi še otroci, me to še bolj pretrese.

Se spominjate kakšne zgodbe s srečnim koncem?

Ja, seveda, teh je kar nekaj. Trudimo se, da jih bo še več. Veste, ljudje so v glavnem hvaležni za pomoč, torej je

vsaka naša akcija zgodba s srečnim koncem. Ni treba veliko, da naredimo nekaj dobrega.

Kako ste vi prišli v stik z Župnijsko karitas Vodice?

Vsak prostovoljec, ne glede na to, na katerem področju dobrodelnosti dela, ima v sebi talent dobrote, ki jo razdaja. Razlagam si, da je ta moj talent začutila takratna vodja Župnijske karitas gospa Mari Stare, ki me je povabila k sodelovanju. Potrebovala sem kar nekaj let, da je odločitev dozorela. Moja družina in služba mi je povsem zapolnjevala dneve. Držala sem se tudi pravila, da moraš biti karitas najprej doma v družini. Pristopila sem jeseni leta 1997, septembra 2008 pa sem prevzela vodenje oziroma tajniške posle Župnijske karitas Vodice.

In koliko prostovoljnih ur se je v teh letih nabralo?

Prostovoljnih ur? Uf, veliko. Evidenco prostovoljnih ur vodi vsaka prostovoljka zase in jih v skupnem številu navede v letnem poročilu Škofijske karitas Ljubljana. Lani smo skupno opravile 1507 ur prostovoljnega dela, jaz sama v povprečju letno opravim za dva meseca delovne obveznosti redno zaposlenega delavca, odvisno od števila potrebnih pomoči v letu in akcij, ki se v tekočem letu odvijajo. Vendar moram povedati, da nobena od prostovoljk ne gleda na svoje delo skozi opravljene ure in porabljeni čas v prostovoljnem delu. Naše zadovoljstvo in poslanstvo našega dela so zadovoljni in hvaležni ljudje, ki jim pomagamo in smo jim na razpolago.

Zagotovo je dobrodelnost oplemenitila dušo in srce, kajne?

Seveda, nobena od nas prostovoljk dela v Karitas ne jemlje kot obveznost oziroma dolžnost, temveč kot poslanstvo pomagati ljudem, kot neke vrste osebno potrebo in željo

V lanskem letu je bilo razdeljenih 4.970 kg hrane, v letošnjem letu pa je bilo še pred iztekom leta razdeljenih 5.576 kg hrane, do konca leta bo potrebno prišteti še 2.008 kg.

pomagati drugim. Navsezadnje nas to uči ter nas pri vsakodnevnem delu vodita in usmerjata vera ter Jezusov nauk, ki nas uči sobivanja, medsebojne pomoči, razumevanja, strpnosti in spoštovanja. To je naše osnovno poslanstvo, v katerega verjamemo in ga izpolnjujemo. In to poslanstvo nam po drugi strani prinaša zadovoljstvo in notranji mir. Upamo, da to zadovoljstvo prenašamo tudi na druge, na naše družine, prijatelje ..., saj ga želimo širiti. Verjamemo, da lahko z medsebojno pomočjo in razumevanjem ustvarjamo pravo okolje za kakovostno in prijetno bivanje v naših krajih.

Vi pomagate ljudem, kdo pomaga Župnijski karitas Vodice?

Pomoči ne bi mogli deliti, če ne bi imeli v naši okolici toliko ljudi, ki

razumejo stisko sokrajanov, zaupajo našemu delu in podpirajo naša prizadevanja. Občina Vodice pomaga z vsakoletnimi izdatnimi finančnimi sredstvi, tu so še dobrotniki, ki nas s svojimi prispevki podpirajo skozi celo leto, podjetniki naše občine s svojimi donacijami, s strani Škofijske karitas Ljubljana pa dobimo vse količine hrane iz intervencijskih zalog EU in teh ni malo. Lani je bilo razdeljenih 4.970 kg hrane, letos pa je bilo še pred iztekom leta razdeljenih 5.576 kg hrane, do konca leta bo potrebno prišteti še 2.008 kg.

S kom sicer Župnijska karitas Vodice sodeluje?

Živimo na podeželju, ljudje se med seboj poznamo, zato je tudi sodelovanje lažje na vseh ravneh. Lepo sode-

lujemo z Občino Vodice in županom Acom Francem Šuštarjem, Vrtcem Škratek Svit Vodice, Osnovno šolo Vodice, Kulturnimi društvi v občini Vodice, Društvom upokojencev Vodice, s sosednjimi Župnijskimi karitas ter seveda Škofijsko karitas Ljubljana in Slovensko karitas.

Potrebujete prostovoljce ali vas je za zdaj dovolj?

Seveda so prostovoljci vedno dobrodošli, naša vrata niso nikomur zaprta in prostovoljstva ni nikoli dovolj. Moram pa povedati, da vedno, ko prosimo za pomoč, ne govorim zgolj o denarni pomoči, temveč o potrebi po majhnih opravilih, storitvah ..., vedno naletimo na pripravljenost pomagati, sodelovati. Tudi te posameznike jemljemo kot naše občasne prostovoljce, tako da nas ni malo.

Mednarodni dan starejših v znamenju druženja

✎ MAJDA ŠAVLI, DU VODICE

📷 TINA KOSEC

Društvo upokojencev Vodice je v sodelovanju z Občino Vodice, v soboto, 1. oktobra, pripravilo kulturno prireditev z druženjem v dvorani Kulturnega doma v Vodicih.

Mednarodni dan starejših, ki ga je razglasila generalna skupščina Združenih narodov, se po svetu obeležuje že od leta 1990. Tudi v Sloveniji se na ta dan opozori na odnos do starejših, hkrati pa na razne aktivnosti, s katerimi starejši predstavljajo svoje delo in poslanstvo. Tudi danes je tako, predstavili vam bomo različne aktivnosti našega društva.

Tone Logar je v vlogi voditelja pozdravil župana, vabljenе goste, vse udeležence prireditve in nastopajoče: OŠ Vodice, Folklorno skupino Društva narodnih noš Vodice, Maro in ljudske pevke, DU Bukovica-Šinkov Turn in DU Vodice.

Najprej so nas v dobro voljo in smeh popeljale učenke Osnovne šole s priredbo Babji špetir. Kar nekaj pametnih misli so nam natrosile. Sledil je govor župana, gospoda Aca Šuštarja, ki se je dotaknil dobrega medgeneracijskega sodelovanja in nam zaželel vse dobro ob prazniku, nato pa nastop skupine Korenine Društva upokojencev Vodice. Člani Društva upokojencev Bukovica-Šinkov Turn so nam zapeli pesmi Lepo je res na deželi in Ena ptička priletela in nas razveselili s skečem Pogovor v čakalnici. S posebno priredbo plesa Vo-

Korenine DU Vodice

Folklorna skupina Društva narodnih noš Vodice

Osnovnošolke iz Vodice

diške preste, so nas navdušili člani folklorne skupine Društva narodnih noš občine Vodice.

Sledil je nastop skupine ljudskih pevk Mara in ljudske pevke. Prisluhnili smo njihovemu ubranemu petju,

šegavosti, veselju do prikazanega ljudskega izročila. Res je bilo zanimivo.

Sledil je še nastop aerobne skupine DU Vodice Plesoče žab'ce, ki so zaplesale na glasbo Helene Blagne, Nisem

ženska. Prireditvi so s pesmimi zaključili člani kulturne skupine Društva upokojencev Vodice.

Po končani prireditvi se je voditelj zahvalil Občini Vodice in gospodu županu za odobrena finančna sredstva in povabil vse prisotne na druženje Pod lipami. Sobotno popoldne se res ne bi moglo zaključiti bolj prijetno.

Pevska skupina DU Bukovica-Šinkov Turn

Priprava na letni koncert MePZ Biser

✎ STANKA KERT

No, pa je spet tukaj, lep jesensko-zimski čas. Končalo se je poletje, spet so se začele šolske in službene obveznosti, z njimi pa tudi obvezne pevske vaje našega pevskega zborra.

Ali je res, da se že bliža konec leta? Ali je res, da se je letošnje leto že skoraj izteklo? Ali je res, da se nezadržno bliža čas našega letnega koncerta? Le kam beži ta čas !?! Po glavi so se nam podile misli in razmišljanja: »Kaj pa bomo peli na letnem koncertu? Saj nič več ne znamo, saj smo vse pozabili, saj ...« Pa smo ukrepali in hitro organizirali celodnevne intenzivne vaje.

Zbrali smo se na zadnjo soboto v mesecu oktobru in se skupaj zapeljali do planinske kočice na Ravneh, ki je v oskrbi Planinskega društva Blagajana. Pričakal nas je naš pevec Tone z ogreto kočico in svežo kavo. Nismo izgubljali časa in smo se takoj lotili dela. Zborovodja Milan nas je neutrudno priganjal: »Soprano še enkrat od začetka ... ni dobro, še enkrat skupaj s tenorjem ... zdaj pa tenor in alt ... ponovimo ... bolj zavzeto ... bolj intenzivno ... tišje ... s predpono ... bas in alt skupaj ... vsi od začetka ...«. In tako se je nadaljevalo do popoldneva, ko nas je končno prenehal »mučiti« in je pristal na odmor za kosilo. S polnimi želodčki je šlo lažje. Nadihali smo se svežega zraka, si ogledali sosednjo

kmetijo in se pogovorili ter poklepetali. Zdaj pa je napočil čas, da pokažemo vse, kar smo se ta dan naučili. Pred planinsko kočico smo priredili pravi mali koncert. Lica nam je grelo toplo jesensko sonce, iz naših grl je vrela lepa slovenska pesem, v srcih pa smo začutili spokojnost in veselje. Polni lepih vtisov, zadovoljni in samozavestni smo zaključili uspešen dan in se skupaj odpravili novim dogodivščinam naproti. **Naša naslednja dogodivščina pa se prepleta skupaj z vami, dragi zvesti poslušalci. Ob tej priložnosti vas toplo vabimo na naš letni koncert, ki bo v petek, 2. 12. 2016, ob 19.30 v Kulturni dvorani Vodice. Prav lepo povabljeni!**

V družbi živali

Dajmo še enkrat

Polno zasedeni jesenski dnevi za narodne noše in folkloro

CILKA ŠUŠTAR
MARTINA LEVEC

Čeprav Društvo narodnih noš in kočijažev v Vodica deluje dobrih deset let, folklorna skupina pa šele tri leta, smo se samo letos udeležili že enaintridesetih prireditev v občini in okolici.

Kot pravi naslov članka, je bil september za nas resnično pester. V petek, 9. septembra, smo, kot že nekaj let zapored, s strani Občine prejeli povabilo za udeležbo na slavnostni seji ob občinskem prazniku. Na hodniku pred vstopom v dvorano smo naredili špalir za goste in udeležence proslave, nato pa se posedli pod odrom, da je bil prireditveni prostor videti še lepši.

Naslednji dan, v soboto, je prav tako v okviru občinskega praznika Društvo za ohranitev kulturne dediščine in podeželja organiziralo prireditev z naslovom Vesela harmonika na Skaručni. Dogodka se je udeležilo veliko naših članov v nošah, ki so s svojo prisotnostjo popestrili dogodek.

V nedeljo pa smo bili povabljeni kar na tri prireditve. Dopoldne smo bili v Drtiji pri Moravčah, kjer so blagoslovili obnovljen zvonik podružnične cerkve Marije Kraljice angelov. Popoldne je bila tradicionalna povorka narodnih noš in oblačilne dediščine v Kamniku, ki se je udeležilo trideset naših članov v nošah. Zvečer pa so bili na Skaručni, prav tako v okviru občinskega praznika 17. Kopitarjevih dni, kjer je poleg velikega števila narodnih noš nastopila tudi folklorna skupina.

September smo zaključili s snemanjem spota dveh parov v nošah ob trgatvi v Vipavski dolini, za katerega smo prejeli povabilo vinarja Dušana Benčine.

Na prireditvi ob mednarodnem dnevu starejših, ki jo je 1. oktobra organiziralo Društvo upokojencev Vodice, je poleg narodnih noš plesala folklorna skupina z novim plesom Vodiška presta.

Drugo nedeljo v oktobru smo bile narodne noše ob zaključku misijona povabljene in se tudi udeležile slovesnosti v cerkvi sv. Martina v Šmartnem pod Šmarno goro. Ker je bilo v procesiji veliko narodnih noš, je bila slovesnost še lepša.

Navade delovanja narodnih noš v naši občini pa se že vidno prenašajo tudi na najmlajše, ki s svojo priku-

pno prisotnostjo vsekakor popestrijo vsak trenutek dogodkov.

Meseca september in oktober sta bila najbolj pestra in naporna meseca do sedaj, a hkrati tudi lepa in praznična, zato si takih dni še želimo.

Strahovčani na Ljubljanskem maratonu

MIHA KIMOVEC
TEKAŠKA SEKCIJA
SD STRAHOVICA

Na najodmevnejši rekreativni prireditvi pri nas, Ljubljanskem maratonu, je letos nastopilo kar 20 tekačev iz našega društva. Po jutranji, v meglo odeti, »desetki« je tekače na polmaratonu in maratonu nagradilo sonce ter tako ustvarilo idealne razmere za popoln užitek v teku.

Na vseh treh razdaljah so se naši tekači odlično spopadli z najboljšimi svetovnimi dolgooprogaši. Omeniti je treba vrhunsko uvrstitev Gregorja Gregorca, ki je v kraljevski atletski disciplini, maratonu, s časom 2:51:28 osvojil 37. mesto med vsemi maratoncei.

(Ne)znana Koroška

Udeleženci izleta; v ozadju grad Ostrovica.

✚ SREČO MERČUN

V Smučarskem društvu Strahovica izleta sprva nismo načrtovali, a smo ga na pobudo članov potem vendarle izvedli tudi letošnjo jesen. Tokrat se nismo podali v neznano, kakor je bilo to na dosedanjih petnajstih izletih, pač pa smo z jasnim namenom odšli na ogled nekdanjega domovanja graditelja Šinkovega Turna. Naš cilj je bila Ostrovica/Hochosterwitz na avstrijskem Koroškem, od koder je pred slabimi 800 leti na obronke Rašice prišel Amulrich Schenk. Povezali smo se z gibanjem Kutura-Natura.si, ki v okviru projekta (Ne) znano zamejstvo deluje na področju slovensko-koroškega kulturnega sodelovanja, in pripravili zanimiv itinerar.

Na pot smo se podali 16. oktobra. Bilo nas je za poln avtobus. Najprej smo onstran Karavank, vendar še južno od Drave, spoznavali preteklost in sedanost življenja koroških Slovencev. Ustavili smo se v Svečah/Suetschach in si v spominskem parku pri Goršetovi galeriji ogledali kipe znamenitih koroških mož, ob tem pa slišali marsikaj zanimivega o njihovem delu. Sprehodili smo se skozi

vas, mimo cerkve sv. Lamberta, in se za hip ustavili na pokopališču, kjer smo dobili potrditev, da so nekoč tod večinsko živeli Slovenci.

V Svečah živi tudi Marija Inzko, ki je bila pred dobrimi 92 leti rojena v Vodichah (s priimkom Zihlerl). Nadvse pristrčno nam je pripovedovala svojo življenjsko pot od mladih nog, o letih na učiteljišču v Ljubljani, pa o tem, kako je po drugi svetovni vojni zapustila domovino in šla na Koroško, se poročila ... Občudovali smo njen način pripovedovanja z jasno in pravilno slovnično izgovarjavo, še posebej pa izjemen spomin.

Z današnjo platjo življenja zamejskih Slovencev smo se seznanili v Šentjanžu v Rožu/St. Johann im Rosental. V kulturnem domu K&K center, ki je v lasti Slovenske prosvetne zveze, nas je sprejel prof. Štefan Pinter. Predstavil nam je njihovo pestro kulturno dejavnost, ki (čeprav z minimalnimi sredstvi) žanje lepe uspehe in dobiva pozitivne odmeve tudi v širšem prostoru. Po 110 letih delovanja ostaja njihov cilj še vedno isti: skrb za slovenski jezik in izobraževanje članov. Nato smo se zapeljali preko Drave v središče Celovca/Klagenfurt, v prestolnico avstrijske zvezne dežele Koroške. Nekoč ena od naših najbolj

Do gradu vodi pot s štirinajstimi obrambnimi vrati.

Cerkev pri Gospe Sveti

obleganih nakupovalnih destinacij skriva veliko pomembnih ustanov in znamenitosti. Sprehodili smo se mimo nekaterih (Novi trg z zmajevim vodnjakom in spomenikom cesarici Mariji Tereziji, mestna hiša, stolnica, Mohorjeva hiša, gledališče ...), žal pa so bila vrata deželnega dvorca zaprta in smo knežji kamen lahko videli le skozi okno.

Knežji kamen je narobe obrnjen spodnji del rimskega stebra iz ruševin nekdanjega noriškega mesta Virun/Virunum. Do leta 1862 je stal na travniku blizu današnje cerkve pri Krnskem gradu/Karnburg. Ob njem so (v tedanjem slovenskem jeziku) potekali obredi ustoličevanja deželnih knezov. Ker o nekdanjem gradu karantanskih knezov ni več sledi, se v sam kraj nismo zapeljali, pač pa smo se ob vožnji mimo njega z besedami spomnili pomembnih zgodovinskih dogodkov.

Preko Gosposvetskega polja/Zollfeld smo prišli k znameniti cerkvi Marijinega vnebovzvetja pri Gospe Sveti/Maria Saal. Prvotno cerkev je že okoli leta 760 postavil škof Modest, današnja pa je iz sredine 15. stoletja. Gotska cerkev je polna zanimivosti; pozornost nam vzbudita tako zunanje pročelje, na katerem je vzdanih polno reliefnih kamnov iz Viruna, kot tudi notranjost. Na levi strani osrednjega prostora so v manjšem sarkofagu shranjene relikvije sv. Modesta. Vsekakor je zanimiva tudi Bocklova freska iz leta 1928, na kateri je upodobljen Jezus, ki hodi po vodi in rešuje Petra. Do padca tako imenovane železne zavese je bila freska zakrita, vzrok pa je v provokativni upodobitvi sv. Petra z očitnimi Leninovimi potezami. V gosposvetski cerkvi so bogoslužje v slovenskem

Srečanje z Marijo Inzko v Svečah

jeziku prenehali opravljati po plebiscitu leta 1920.

Za konec »gosposvetskega trikotnika« smo si ogledali še vojvodski prestol, ki je imel pomembno vlogo pri ustoličevanju koroških vojvod. A to je že obdobje nemške prevlade nad Karantanijo in zato s slovenstvom nima več veliko skupnega. Nanj so sedali le še nemški knezi.

Ostal nam je še ogled gradu Ostrovica. Prav kmalu se nam je pokazal in to v svoji najmogočnejši in najprivlačnejši podobi. Stoji na vrhu strmega osamelca, ki se dviguje približno 160 metrov nad rahlo valovito pokrajino. Nanj smo se povzpeli po poti s štirinajstimi obrambnimi vrati in se prepričali o neosvojljivosti gradu. Nobeni od osvajalskih vojsk ga namreč ni uspelo zavzeti; Turki so menda prišli le do tretjih vrat.

Podoba današnjega gradu je iz druge polovice 16. stoletja, ko ga je kupil baron Georg Khevenhüller, ga dogradil in opremil. V oporoko je zapisal, da »družina nikoli ne sme ostati brez tega gradu«. Dediči so spoštovali nje-

govo voljo in grad je še danes v lasti Khevenhüllerjev.

Na gradu smo si ogledali zbirko srednjeveškega orožja in oklepov, videli pa smo tudi mogočno podobo grajskega vojščaka Schenka. Čeprav ne gre za Amulricha Schenka, smo ga (še posebej udeleženci izleta iz Šinkovega Turna) vseeno kar nekako posvojili.

Dan smo torej Strahovčani namenili raziskovanju (ne)znane Koroške. Veliko smo videli in veliko izvedeli. Ko smo se v večernih urah preko Ljubljane vračali proti domačim krajem, je bilo na slehernem obrazu videti zadovoljstvo.

Z izletom smo v društvu zaključili tudi pestro poletno in jesensko obdobje, ki je bilo polno športnih aktivnosti, brez dvoma pa ga je najbolj zaznamovala gradnja Športnega središča Strahovica. Več fotografij z izleta na Koroško, kakor seveda tudi z drugih naših aktivnosti, si lahko ogledate na društveni spletni strani www.strahovica.si.

Obrazi naših krajev - Komanda je komanda

VODIŠKE DEKLINE V IMENU TD
(TJAŠA BREZNIK,
NINA ERCE ZUPANČIČ,
LUCIJA LUNDER)
DARJA KOSEC

FRANCI KUNSTELJ je najstarejši moški prebivalec Sela, katerega življenje ni bila pravljica, temveč zgodba, zapečaten v okove vojne in pridnega kmetovanja. Razumen ter hraber občan, ki ima glavo in srce na mestu, skriva v sebi kos zgodovine, ki jo krojijo neverjetna naključja in preobrati.

Pozdravljeni, gospod Franci. Slišali smo, da letos praznujete občudovanja vrednih devetdeset let. V tem času se je zagotovo nabralo veliko izkušenj, modrosti in pripetljajev, vrednih razprave. Torej, rodili ste se leta 1926 na Selu pri Vodichah. Kakšno je bilo vaše otroštvo?

Ja, v družini nas je bilo šest otrok, jaz pa sem bil najstarejši. Tu sta še dva brata dvojčka, dve mlajši sestri in mlajši brat, ki je že v ranem otroštvu preminil. Ko sem imel štirinajst let, smo pokopali še očeta. Doma smo imeli kmetijo, na kateri smo vsak dan pridno delali in tudi pasli – na neki način smo se navadili fizično delati. Po očetovi smrti je kmetija z vsemi opravili padla na mamina pleča in pleča nas, otrok. Neki znanec je materi celo predlagal, da bi bilo pametneje, če bi kmetijo prodala, nas pa poslala služiti kruh. Na srečo je mama to idejo opustila, otroci pa smo se šli učiti za različne poklice oziroma smo poskušali zaslužiti denar z delom. Brat se je šolal za mizarja, dvojčka za šlosarja, jaz pa za tesarja. Plačan sem bil, na

srečo, že med opravljanjem prakse, ko sem, hvala bogu, zaslužil za kruh. Včasih ga namreč tudi ni bilo. Po dopolnjenem petnajstem letu sem začel obiskovati šolo na Brdu, kjer smo se učili le v nemškem jeziku, saj je to narokovala takratna komanda. Takrat je namreč že divjala druga svetovna vojna. Učitelj nam je dejal, da se bomo naslednje leto učili še kaj drugega. Nenadoma pa sem dobil vpoklic v nemško vojsko.

O, kaj res?! Ste vpoklic pričakovali? Ali Vas je popolnoma presenetilo? Povejte nam, prosim, kaj več.

Ne gre za pričakovanje. Vpoklican si bil in moral si iti na nabor. Nihče ni vedel, kaj bi drugače Nemci naredili s tabo in tvojo družino. In sem šel. Star sem bil zgolj sedemnajst let. Nisem se bal, saj sem bil prepričan, da me ne bodo vzeli v svoje vrste. Veste, že takrat sem imel krčne žile in plosko stopalo. Na naboru je bilo štirinajst soobčanov mojih let. Potrjeni smo takoj odšli na vlak v Kranj, noč smo prestali v jugoslovanskih vojaških barakah. Dan zatem so nas mobilizirali v Nemčijo in svojih domačih krajev nisem videl naslednjih petindvajset mesecev.

Za nas so tile podatki kar šokantni! Težko razumemo, kako ste se še praktično kot otrok borili na fronti in bili ločeni od doma za tako dolgo obdobje. To je bilo za Vas zagotovo težko – zjutraj še doma s svojimi brati in sestrami, naslednje jutro pa že s puško v roki, za povrhu pa še v tujih krajih.

Kunstelj Franci na srečanju Selanov

Tako je pač bilo. Konec koncev smo imeli pred »pravo« fronto še uvajanje. Naučili so nas vsega, od A do Ž. Nekdo nam je rekel, da še hoditi ne znamo in naučili so nas tudi tega. Najprej sem bil v skupini s petinosemdesetimi Slovenci. Kot ekipa smo bili vestni, redoljubni in delavni, zato nam je tudi poveljnik za naše lepo vedenje povrnil s tem, da je bil precej milosten. Bil je človeški – nikdar nismo bili izpostavljeni pretirano slabim vremenskim razmeram. Rad je slišal kakšno slovensko melodijo, kdaj nas je celo vzpodbudil, da kaj zapojemo. Tako je iz naše čete donel Regiment po cesti gre. Zdaj pa vam bom povedal, kaj o oficirjih pravijo Nemci (govori v nemščini, nato prevede v slovenščino): »Gospod Bog je ustvaril ljudi in živali, ne pa oficirjev. Te je pa hudič ustvaril ob svoji najslabši uri.« No, po nemško se to sicer rima.

No, vsaj čez noč se niste bili prisiljeni preleviti v prave vojake. Kako in kdaj ste se prvič soočili z dejanskim bojevanjem na fronti?

Leta 1944 so me prvič poslali na teren. Nekega dne je bila dana koman-

da, naj spustim rafal. Streljal sem, čeprav nisem videl ničesar. Rusi so me zaradi tega odkrili. To je bilo namreč meseca avgusta, ko so bila polja že požeta ter prosta raznih poljščin. Bil sem pravcate velikosti, da se mi je uspelo skriti v luknjo in ubežati smrti, saj so Rusi z razdalje kakšne pol ure streljali name tako močno, da je bila po njihovem napadu okolica popolnoma opustošena in neprepoznava. Imel sem res srečo, da nobena krogla ni padla v mojo luknjo! Problem je bil tudi v tem, da ni bilo na fronti nobene konkretne organizacije. V enem izmed devetih dni, ki sem jih preživel na tej fronti, sva na mestu boja ostala le jaz in še en Nmec. Zaradi umika vseh preostalih sva si dejala: »Sedaj bo vojne konec. Roke bova dala gor, pa bo.« V tem trenutku je neki Rus v bližini odvrigel ročno bombo. Ta je zadela roko mojega tovariša, meni pa se je košček zaril med pleča in še danes imam v pljučih za noht velik odkrusek. Zaradi te hude poškodbe sem bil za tri mesece poslan v ženski samostan na Bavarskem, kjer so mi dali jesti kar sedemkrat na dan. Končno sem se malce okrepcal! Vendar vojne še ni bilo konec.

Kam ste bili poslani, ko ste si opomogli? Je bilo pred Vami še veliko težkih in napornih bitk?

Leta 1945 sem se pozdravil in bil znova sposoben, da ponovno zakorakam na bojišče. Čeprav sem hotel sprva dobiti dopust, da bi se po dolgem času srečal s svojimi domačimi, so mojo prošnjo zavrnil in me v začetku aprila poslali na fronto, kjer sem ostal do konca vojne. Na prvi bitki me je za las rešila čelada, saj jo je prebila mina, moja glava pa je ostala cela in nepoškodovana. Maja so nas obkolili Rusi,

Na koči na Selu

bilo je v mraku, ko se je že temnilo. Čakali smo v strelskih jarkih, zato je bilo zelo nevarno. Rekel sem: »Fantje, pojdemo!« Čeprav nam je komandir zabičal, da tega ne smemo storiti. Le jaz in še en Nmec sva se na to poživžgala, stekla stran in edina preživela.

Imeli ste res veliko preizkušenj in predvsem obilo sreče. Kdaj pa se je vsa ta zmeda za Vas končala?

Ja, konec vojne sem dočakal na fronti. In to je bilo 7. maja 1945. Tri dni smo bežali pred Rusi, a so nas ti potlej vseeno zajeli na čisto nepričakovanem mestu. Postali smo torej ruski vojni ujetniki. Sprva smo vstopili v močvirnat svet, preživeli nekaj dni v blatu in brez strehe. Spali smo na mrzlih in mokrih tleh, zaradi katerih sem imel kar modrice po celem telesu. Peš smo se odpravili do parnega mлина, kjer smo ostali nekaj noči. Končna postaja pa je bilo nekdanje nemško koncentracijsko taborišče Auschwitz, ki so ga po zmagi zaveznikov prevzeli Rusi. Ne rečem, da ni bilo hudo. Zagotovo je bilo. Kot kaže, sta imela Tito in Stalin že v tistem času neka-

kšna trenja in nesoglasja. V domovino sem se dokončno vrnil 8. septembra 1945. Po enem tednu sem že začel z delom in si počasi prilagajal življenje na nove oziroma stare tirnice. Mama mi je predala družinsko domačijo, ki sem jo leta 1954 popravil in obnovil. Naslednje leto sem se poročil, kmalu pa sva z ženo dobila dva otroka. Žena je na žalost prekmalu preminila in po njeni smrti sem prenehal z delom kot tesar. Do leta 2003, ko so se začele moje težave s hrbtenico, sem sam delal na kmetiji. Od takrat naprej pa jo s svojim sinom in njegovo družino s skupnimi močmi ohranjamo takšno, kot mora biti.

Po vsem tem burnem pripovedovanju nas zanima, kako ste se med vojno počutili. Ste ob vsej tej zmedi in vsakodnevnem gledanju smrti v oči občutili tesnobo?

Veste, kako je tam. Nimaš se kaj počutiti. Za občutke kratko malo ni časa. Nekateri so bili za vojno precej vneti, hvalili so se, koliko so jih ubili, jaz pa pravim takole: če rečem, da sem jih veliko, se lažem, če rečem, da nisem nikogar, pa se verjetno prav tako lažem. Ko je bitka, se pač strelja, včasih na slepo – nikoli ne veš, koga zadeneš. Jezen sem bil, ker mi niso odobrili dopusta, ko sem bil ranjen, vendar se mi danes zdi tako ravno prav. Če bi šel domov, danes verjetno ne bi sedel tukaj, če bi šel k partizanom ali domobrancem, pa prav tako ne. Ja, čudne reči so b'le. Na nobeni strani nisem bil, komanda je komanda – moraš iti, kamor greš. V vsakem primeru pa se moraš braniti, če streljajo nate.

Intervju je prirejen po pripovedovanju gospoda Francija, ki se mu iz srca zahvaljujemo za njegovo iskrenost in nam namenjen čas.

Komemoracija

✂️ 📺 ODBOR KRAJEVNE
ORGANIZACIJE VODICE

Na vodiškem pokopališču smo se dne 28. oktobra 2016 poklonili mrtvim in padlim borcem, talcem ter vsem drugim domoljubom iz 1. in 2. svetovne vojne ter vojne za Slovenijo leta 1991.

Spomnili smo se tudi vseh umrlih po vojni, ki so tako ali drugače dali svoj prispevek k miru, svobodi in samostojnosti. Zahvaljujemo se vodstvu Osnovne šole Vodice, mentorjem in nastopajočim na komemoraciji. Hvala govorniku Urbanu Koglarju,

ki je opisal odnos današnje družbe do državljanek in državljanov. Hvala praporščaku in članoma veteranskih organizacij za sodelovanje.

Udeležba na komemoraciji je odraz odnosa ljudi do padlih in umrlih za mir in svobodo, ki ju danes uživamo vsi v samostojni domovini!

Tudi osnovnošolci na 21. Ljubljanskem maratonu

✂️ 📺 UČITELJI ŠPORTA OŠ VODICE

Na najodmevnejši rekreativni prireditvi pri nas, Ljubljanskem maratonu, je letos nastopilo kar 80 učencev OŠ Vodice. Učenci razredne stopnje (1.-5. r.) so se pomerili na promocijskem teku na 600 oz. 1600 metrov, z daljšo 2 km razdaljo pa so se spopadli učenci predmetne stopnje.

V ekipni razvrstitvi so naši učenci, v konkurenci 76 šol, osvojili 42. mesto. Med posamezniki se je odlično izkazala osmošolka Katja Babič, ki je osvojila 13. mesto.

Lepo vreme, odlična družba in nekaj malega teka so bili razlogi, ki so mnogim risali nasmeha na obrazih.

Čestitke vsem tekačem.

Ekipa starejših učencev

Mlade maratonke

Drugošolci

Valt Hočevar, Tit Hodžar, Mitja Nastran

Osmošolci

Športna tekmovanja v mesecu septembru in oktobru

✍️ ANITA ROBAR, MIHA KIMOVEC
IN JOŽI NASTRAN BRANK

V sredo, 21. septembra, so imeli učenci predmetne stopnje športni dan, na katerem so se pomerili v krosu. Trasa proge je potekala po gozdu. Vsi so se trudili, da bi dosegli čim boljši osebni rezultat. Pokazali so, da znajo upoštevati "fair play". Tekli so ločeno po spolu in razredu. Prvi trije iz vsake kategorije so se uvrstili na medobčinski kros v Smledniku.

Najuspešnejšim je priznanja podelil naš olimpijec Luka Janežič

Prav tako v krosu so se v petek, 23. septembra, pomerili tudi učenci razredne stopnje. Tek je bil organiziran v okviru pouka na trasi od čistilne naprave proti šoli. Prvi trije iz vsake kategorije ter najhitrejši/a iz POŠ Utik so se uvrstili na medobčinski kros v Smledniku.

V torek, 4. oktobra, je potekalo medobčinsko prvenstvo v krosu. Proga kroga je potekala na travnati površi-

ni ob OŠ Simona Jenka v Smledniku. Našo šolo je zastopalo 30 tekmovalcev, ki so bili zelo uspešni. Osvojili so 3 prva mesta, 4 druga mesta in 2 tretji mesti. Vsi tekmovalci so pokazali veliko mero prizadevnosti in športnega duha.

Šolsko državno prvenstvo v vožnji na čas

Na policijskem poligonu v Tacnu so se z uro spopadli štiri učenci naše šole. Lansko zmago je med učenkami ubranila vsestranska športnica, šestošolka, Hana Kranjec Žagar. Njen brat Matic se je do zadnjih metrov boril za stopničke, na koncu pa osvojil prav tako izjemno 5. mesto. V močni konkurenci sta nastopila tudi osmošolca Kristjan Levstik (26. mesto) in Jan Debevc (27. mesto).

Šolsko državno prvenstvo v gorskih tekih

Pri Starem gradu nad Smlednikom so se za naslove osnovnošolskih državnih prvakov borili gorski tekači. V kategoriji starejših deklic se je na 1,6-kilometrski trasi s 7. mestom odlično odrezala Katja Babič (8. r). Mark Plohl (8. r) je osvojil 22. mesto.

Košarkarski turnir 3 x 3 Vodice 2016

(Ena košarkarska še iz poletja.)

✎ **MATIJA KOSMAČ**

V soboto, 18. junija, smo na šolskem igrišču v Vodichah organizirali tradicionalni košarkarski turnir, tokrat z verjetno najmočnejšo zasedbo v zgodovini naših turnirjev in prvič tudi z licenciranimi sodniki ulične košarke.

Temu je botroval tudi denarni sklad, ki je bil rezultat odličnega odziva sponzorjev, ki se jim najlepše zahvaljujemo. To so: Občina Vodice, Kuhta, d. o. o., Pladent, Zinklog, AB Bergant, GM Jagodic in SwissPharma. Posebna zahvala gre tudi Victoria Clubu Vodice, ki je pokazal veliko podporo organizacijskemu odboru.

Prijavilo se je enajst ekip, ki smo jih v želji, da vse ekipe odigrajo karseda veliko tekem, razdelili v dve skupini. Po štiri najboljša moštva so se iz skupinskega dela uvrstila v četrtfinale,

kjer ni bilo več prostora za napake, saj je poraz pomenil izpad iz tekmovanja.

V polfinalu so Kerovi upravičili vlogo favoritov in se pričakovano uvrstili v finale, kjer jih je pričakala ekipa Krvavec, ki je v polfinalnem dvoboju presenetila ekipo Jokers.

Ekipa Jokers je svojo kakovost dokazala v boju za 3. mesto, v finalu pa so pričakovanja upravičili Kerovi in prišli do zmage ter največjega kosa denarne pogače. Kerovi so dobro formo prenesli tudi v nadaljevanje sezone in naslednji vikend slavili tudi na turnirju, ki je štel za državno prvenstvo v ulični košarki.

Izvedli smo tudi tekmovanje v metanju trojk in zabijanju. Pri trojkah je slavil Edin Mahmutović, v zabijanju pa Urban Oman. Oba sta bila deležna praktičnih nagrad.

Dogajanje pa zagotovo ne bi bilo tako pestro, če za suha grla in prazne želodce ne bi poskrbeli odgovorni iz okrepčevalnice BarBara in iz gostinstva Marko Butalič, s. p.

Zahvala gre prav vsem udeležencem dogajanja, ki bo, v to verjamemo, prihodnje leto še bolj pestro in kakovostno.

Rezultati:

1. mesto: Kerovi (Bradač, Pirija, Prole, Škrlec)
2. mesto: Krvavec (Lah, Kern, Kokalj, Kopač)
3. mesto: Jokers (Milašinović, Mahmutović, Rotar, Virk)

Zmagovalec v metanju trojk:

Edin Mahmutović

Zmagovalec v zabijanju:

Urban Oman

Kopitarjev glas razpisuje natečaj »Mlado pero«

Natečaj Mlado pero je namenjen mladim, ki radi pišejo, ustvarjajo, razmišljajo in bi svoje avtorske stvaritve radi delili s širšo množico. Namen natečaja je spodbuditi mlade pisce k pisani besedi, k razmišljanju in ustvarjanju. Veseli bomo sodelovanja in s tem še bolj bogate vsebine v našem časopisu.

Na natečaju lahko sodelujejo učenci druge in tretje triade osnovne šole. Vsak avtor lahko sodeluje le z enim prispevkom. Vsak mesec bomo ponudili naslov ene tematike, ena bo poljubna in ena namenjena poeziji. Predstavite se lahko s črtico oz. kratko pripovedjo.

Za mesec december podajamo naslednje teme:

1. Kako bi ali sem sprejel migranta, tujca
2. Poljubna tema
3. Poezija

Dolžina prispevka je omejena na največ eno in pol do dve tipkani strani (do 3500 znakov s presledki).

Pod vsakim prispevkom mora biti avtor podpisan (ime, priimek, šola, razred). Prispevek naj bo zapisan v Wordu, pisava Times New Roman, velikost 12, enojen razmik, brez posebnih grafičnih in drugih oblikovanj, dodatkov in fotografij.

Pošiljanje prispevka

Prispevek je treba poslati na e-na-

slov: kopitar@vodice.si,
zadeva – Mlado pero, literarni natečaj. Zadnji rok za oddajo prispevkov je 9. december 2016.

Strokovno komisijo bodo sestavljali člani uredniškega odbora Kopitarjev glas in Irena Osolnik, učiteljica slovenskega jezika na OŠ Vodice. Komisija bo izmed vseh poslanih prispevkov izbrala enega iz vsake kategorije. Izbrane prispevke bomo predstavili, avtorje pa nagradili ob koncu šolskega leta.

Besedilom obvezno priložite svoje podatke: ime in priimek, naslov, letnico rojstva, telefonsko številko in elektronski naslov.

Jesen življenja

Nova rubrika Jesen življenja je namenjena našim občanom kot informativna rubrika, v kateri bodo izvedeli, kakšne pravice in možnosti imajo s socialno varstvenega področja. Vsak mesec bomo skušali približati informacije, ki bi bile koristne in morda tudi v pomoč k lepšemu in lažjemu preživljanju tretjega življenjskega obdobja. Če vas ali vaše svojce zanima katera koli informacija, nam pišite na kopitar@vodice.si in potrudili se bomo, da vam z odgovorom pomagamo.

 N. R. - POVZETO PO WWW.ZPIZ.SI

Dodatek za pomoč in postrežbo

Dodatek za pomoč in postrežbo je pravica iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki ni odvisna od premoženjskih razmer upravičenca. Je mesečni denarni prejemek, s katerim upravičenec lahko poravnava stroške, ki nastanejo zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju, in zaradi njih ne more zadovoljevati osnovnih življenjskih potreb in posledično potrebuje nego in pomoč druge osebe.

Kakšni so pogoji za pridobitev pravice za pomoč in postrežbo

Pridobitev pravice je pogojena z zakonsko določenim statusom osebe in mnenjem invalidske komisije ali drugega izvedenca zavoda, da je osebi za opravljanje osnovnih življenjskih potreb nujno potrebna stalna pomoč in postrežba drugega ali da gre za osebo, ki ji ta pravica po zakonu pripada zaradi določenih zdravstvenih okoliščin.

Kdo lahko dobi pravico za pomoč in postrežbo

- uživalec starostne, predčasne, invalidske, vdovske ali družinske pokojnine;
- zavarovanec, ki je sklenil delovno razmerje ali začel opravljati

samostojno dejavnost kot slep ali slaboviden;

- nepokreten zavarovanec z zmožnostjo premikanja zmanjšano najmanj za 70 odstotkov, ki je zaposlen primerno svojim delovnim zmožnostim, vendar najmanj s polovico polnega delovnega časa, če nima pravice do dodatka za pomoč in postrežbo po drugih predpisih;
- oseba, ki je oslepela kot uživalec pokojnine;
- slepa oseba, ki je zdravstveno zavarovana po drugem zavarovancu zavoda oziroma po upokojencu;
- zavarovanec, pri katerem je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70 odstotkov in ni v delovnem razmerju, pridobi pravico do dodatka za pomoč in postrežbo, tudi če pridobi pravico do poklicne rehabilitacije (dodatek za pomoč in postrežbo mu pripada od dneva nastopa poklicne rehabilitacije).

Kdo ne more dobiti pravice za pomoč in postrežbo

- kdor je bil do uveljavitve pravic po ZPIZ-2 (Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije) pretežni del zavarovalne dobe zavarovan za ožji obseg pravic po predpisih, veljavnih do uveljavitve ZPIZ-2, razen če je slep ali nepokreten;
- tisti, ki ima starostno ali družinsko pokojnino po Zakonu o starostnem zavarovanju kmetov, ki pridobitve pravice do dodatka za pomoč in postrežbo ni določal, ali uživalec pokojnine, pridobljene na podlagi tujih predpisov, ne glede na to, da je njegovo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

Kdaj govorimo o zmanjšani zmožnost premikanja najmanj za 70 odstotkov

- pri paraplegiku, ki je zaradi paralize spodnjih okončin vezan na invalidski voziček in je zaradi svojega zdravstvenega stanja trajno vezan na invalidski voziček;
- pri tistem, ki se zaradi delne ohromitve okončin z opornimi aparati premika s težavo in mora v to aktivnost vlagati prekomerne napore;
- pri ljudeh z nadkolensko amputacijo okončin, ki se kljub uporabi protez lahko premikajo le s podporo bergel ali palic in pri tistih s podkolensko ali nadkolensko amputacijo okončin, pri katerih ni mogoča uporaba protez in je trajno vezan na invalidski voziček;
- pri ljudeh z živčno-mišičnimi ali mišičnimi obolenji, pri katerem

elektrofiziološke preiskave in izvidi o testiranju mišic pokažejo tolikšen izpad funkcije mišic gibalnega sistema, da ni več možno samostojno premikanje v prostoru brez pomoči druge osebe;

- pri ljudeh z nadlaktno izgubo obeh zgornjih okončin, s krni, neprimernimi za uporabo funkcionalnih protez (delovnih, mehaničnih ali elektronskih).

Trije možni zneski dodatka za pomoč in postrežbo

- **418,88** evra – za užívalca pokojnine, ki potrebuje 24-urni nadzor svojcev in obvezno strokovno pomoč za stalno izvajanje zdravstvene nege;
- **292,11** evra – za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb ter za slepo in nepokretno osebo;
- **146,06** evra – za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb ter za slabovidno osebo.

Brezplačna izobraževanja za več kot 35 tisoč prebivalcev osrednje Slovenije

✎ LIN & NIL D.O.O

»Ljudje se med seboj razlikujemo v stopnji izobraženosti. Pomanjkanje različnih veščin lahko pogosto vodi v osebne stiske, občutek neobvladanja situacije in medgeneracijsko nerazumevanja znotraj delovnega okolja,« pripoveduje Albert Štrancar, direktor CDI Univerzum, ki poleg še dveh izobraževalnih ustanov - BIC Ljubljana in Javnega zavoda Cene Štupar - v okviru izoblikovanega konzorcija izvaja svetovanja o izobraževanju odraslih.

Več kot 35.000 prebivalcem osrednje Slovenije, ki so zaposleni, starejši od 45 let in imajo največ peto stopnjo izobrazbe, lahko brezplačno svetujejo o možnostih izobraževanja ter jim pomagajo pri odločitvah o nadaljnjem razvoju kariere. »Ljudje z več kompetencami lažje sledijo spremembam v okolju, so bolj prilagodljivi in mobilni. Ob večjih možnostih za zaposljivost pa se jim krepi tudi samozavest,« dodaja Jasna Kržin Stepišnik, direktorica BIC Ljubljana.

Na svetovanjih želijo odrasle motivirati za vpis v tečaje in izobraževanja, ki jih v osrednji Sloveniji izvaja enajst organizacij. Informacijsko komunikacijska tehnologija, tuji jeziki, motivacija, komunikacija – spekter znanj, ki jih lahko izpopolnite, je širok. Udeleženka izobraževanj pa je pri njih dobila veliko več kot samo znanje: »S sodelavkami že leta delamo skupaj, zdaj pa smo se

na skupnem tečaju povsem drugače povezale, kar mi je zelo všeč. Ko nisi v službi, se lahko čisto drugače pogovarjaš, veliko bolj si sproščen.«

Izobraževanja v konzorciju lahko prilagodijo tudi potrebam posameznih podjetij. »Za kuharja, ki v restavraciji potrebuje znanje italijanskega jezika, smo na primer pripravili tečaj 'italijanščina skozi želodec'. Tukaj pozornost namenjamo predvsem tistim področjem italijanskega jezika, ki jih tečajnik potrebuje za uspešno delo v restavraciji,« poudar-

ja Bojan Hajdinjak, direktor Javnega zavoda Cene Štupar.

Oba projekta – svetovanje v izobraževanju ter pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc – se pod okriljem Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter Evropske unije odvijata po vsej Sloveniji. Svetovanja tako izvaja kar petnajst konzorcijev. V treh letih, kolikor traja projekt izobraževanja, pa naj bi se za izobraževanje in s tem pridobitev višje ravni znanja in dvig kompetenc v Sloveniji odločilo kar 20.000 odraslih oseb.

DPZ FLORA
vabi na
BOŽIČNI KONCERT

26. 12. 2016 ob 18. uri
v cerkvi Sv. Marjete v Vodichah

Zborovodkinja: Jana Lamberšek Starbek

Smučarski sejem v Oš Vodice

Sobota, 26. 11. 2016, od 9:00 do 17:00
Nedelja, 27. 11. 2016, od 9:00 do 17:00

- Komisijska prodaja smučarske opreme
 - Svetovanje pri nakupu
 - Nastavitev smučarskih vezi
 - Predstavitve šole smučanja
- Smučarski tečajji v zimi 2016/2017

❄️ KAMNIŠKA CESTA 65, 1217 VODICE

Akcija zimskih pnevmatik

PVT d.o.o.
PREVOZNIŠTVO
VULKANIZERSTVO
TRGOVINA

GOODYEAR ✓

DUNLOP ✓

FULDA ✓

SAVA ✓

- › Prodaja pnevmatik za vsa vozila
- › Vulkanizerske storitve
- › Avto servisne storitve
- › Filtri, olja, svečke, avto kozmetika
- › Avto optika, avto diagnostika
- › Dodatna oprema in pripomočki
- › Priprava na tehnični pregled

TEKOČINA ZA STEKLO do - 60°

Izrabljene pnevmatike ne odvrzite - prevzem zagotovljen

Ne odvrzite starih akumulatorjev, vrnite jih ter poskrbeli boste za lepše okolje
Smo uradni serviser akumulatorjev **TOPLA**

% POPUST OB VRAČILU STARIH AKUMULATORJEV

IZID GLASILA

Naslednji
Kopitarjev glas
izide
23. 12. 2016.

Prispevke
pošljite
najkasneje do
04. 12. 2016.

Organiziramo:
**TEČAJE
ALPSKEGA SMUČANJA
IN DESKANJA**

v **ŠINKOVEM TURNU**
ali ob pomanjkanju snega na
KRVAVCU

Od 26. 12. do 30. 12. 2016

Vse podrobnosti: www.strahovica.si

**AKCIJE MESECA
NOVEMBRA IN DECEMBRA**

Nega obraza *Priori*

je edina linija profesionalnih izdelkov za nego
kože, ki vsebujejo napredne AHA kisline.

- zboljšana globinska vlažnost kože
- globinsko čiščenje in odstranjevanje odmrlih celic
- stimulacija kožnih beljakovin: kolagena in elastina
- obnovitev suhe, zrele in od sonca poškodovane kože
- zmanjšuje vidne znake staranja kože - črte, gube
- zmanjšani vidni znaki problematične, aknaste kože

30min – 38€ / **AKCIJA 30 €**
50 min – 55€ / **AKCIJA 50€**

Depilacije Akcijske cene za november in december

- Brazilska depilacija ... 20€ / **AKCIJA 17€**
- Brazilska + cele noge 31€ / **AKCIJA 28€**
- Brazilska + cele noge + zadnjica ... 33€ / **AKCIJA 28€**
- Cele noge ... 22€ / **AKCIJA 19€**
- Noge + bikini ... 25€ / **AKCIJA 23€**

In še več.

Za naročanje pokličite 041 311 817

Salon lepote TiNails

Instagram [salon.tinail](https://www.instagram.com/salon.tinail)

*Ni te več na vrtu, ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža,
očeta, ata, brata in strica

ANDREJA ČERNIVCA
s Skaručne

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste se
poslovlili od njega in darovali cvetje, sveče
in svete maše, ter ga pospremili na njegovi
zadnji poti.

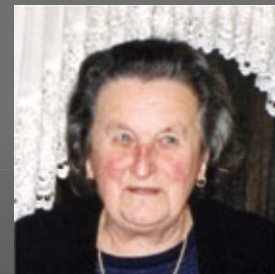
Zahvaljujemo se g. župniku Francu
Mervarju za lep pogrebni obred, pogrebni
službi Pogrebnik Dvorje in pevcem.
Posebna zahvala gre članom SD Strahovica
za izkazano posebno čast in ganljiv govor
g. Dareta Borčnika. Zahvaljujemo se pevski
skupini Društva upokojencev Vodice in
njihovemu predsedniku Janezu Podgoršku
za poslovlilni govor.

Za vso skrb ob njegovi boleznini se
zahvaljujemo dr. Draganu Grujičiču in
ge. Angeli, patronažni službi Vodice in g.
župniku Petru Slevcu za duhovno pomoč.
Vsa toplina tvojega srca, tvoj nasmeh ter
veselje ostajata za vedno z nami.

Vsi njegovi

*Ko življenje tone v noč,
še žarek upanja išče pot.
Ostala pa je bolečina
in tiha solza večnega spomina.*

ZAHVALA

ROZALIJA ŠPENKO
1927 - 2016

Iskrena hvala vsem, ki ste
nam v težkih dneh pomagali in nam stali
ob strani.

Iskrena hvala tudi vsem, ki ste našo mamo
pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

KNJIŽNE NOVOSTI

Romani

Julie Garwood: **Lomilec src**

Feri Lainšček: **Češnjev cvet**

Susan Mallery: **Poljubi so najboljšo zdravilo**

Monika Maron: **Animal triste**

Kriminalni romani

Linda Green: **Ko sem zaprla oči** [ZDA, pogrešani otroci]

Peter James: **Na smrt preprosto** [fantovščine, prometne nesreče, pogrešane osebe, kazenske preiskave, Anglija]

Meta Osredkar: **Zločin v Stari Fužini** [triatlon, športna tekmovanja, Bohinj, zastupitve, kriminalisti]

Strokovno gradivo za otroke in mladino

Barbara Bajd: **Invazivne tujerodne rastlinske in živalske vrste**

Mladinsko leposlovje

Maria Parr: **Vafljevi srčki**

Tommaso Percivale: **Ko sem prvič** [mladostniki, odraščanje]

Priročniki

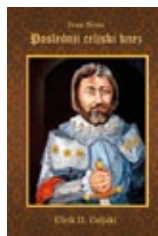
Michele Primi: **Legende rokenrola**. Odšli so pred svojim časom in se vzpeli med zvezde.

Dnevniki, spomini

Samo Rugelj: **Na dolge proge** [maraton, trening, tekači, osebna doživetja]

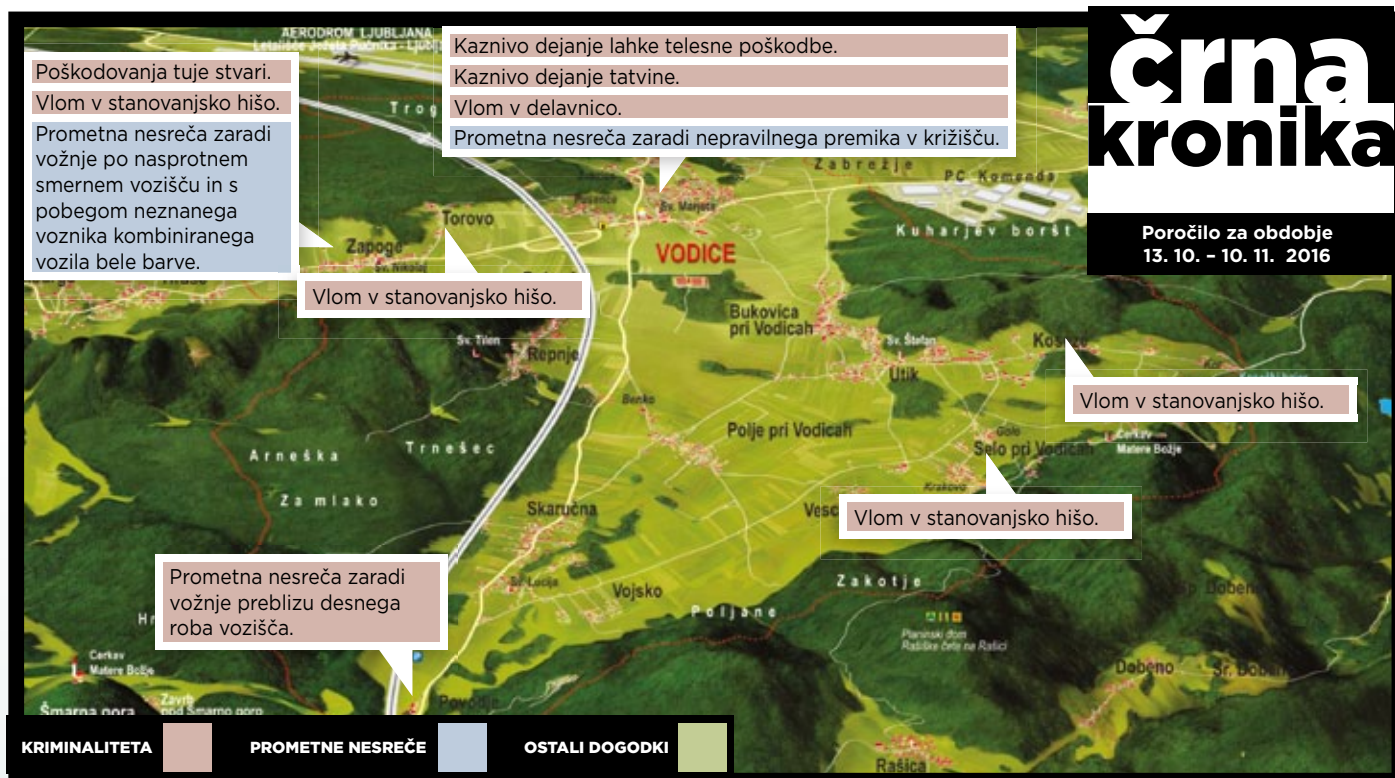
Zgodovinski romani

Ivan Sivec: **Poslednji celjski knez**. O meni, Andreju (Modestu) Turnškem ter predvsem o življenju in uboju Ulrika II. Celjskega

Ivan Sivec: **Samotna divja roža**. O ubogem Mihaelu Turnškem ter o ljubezni med Friderikom II. Celjskim in Veroniko Deseniško

OBČINA VODICE
 in **PROSVETNO DRUŠTVO VODICE**
 vljudno vabita na
MIKLAVŽEVANJE,
 ki bo v **NEDELJO,**
4. decembra 2016,
 ob **14. uri**
POD LIPAMI.

VSE ZA VRT IN POLJE

LESNI PELETI v 15 kg vrečah
 Kvalitetni peleti, ki ustrezajo certifikatu
 ONORM M7135 oz. EN plus A1.

DOMAČI PRIDELKI
 Domači pridelki lokalnih pridelovalcev.

KMETIJSKA ZADRUGA MEDVODE
PRODAJALNA VODICE
 Kamniška cesta 8
 TEL: 01/8324-011
 GSM: 031/810-385
 trg-vodice@kzmedvode.si

Odpiralni čas:
 od ponedeljka do petka
 od 7:30 do 19:00 ure
 ob sobotah
 od 7:30 do 12:00 ure

UTRINKI
MESECA